

Arrest

nr. 313 279 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
 Langestraat 46/1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij P.S. (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma-origine. U bent geboren op [...] 2001 in Krasnoyarsk in Rusland. Voor uw vertrek uit Moldavië leefde u in Otaci. U bent samen met uw partner E.P. (O.V. [...]). U heeft een dochtertje dat prematuur is geboren in Brussel. U werkte in de bouw en als mecanicien.

In Moldavië werd u geconfronteerd met racisme en discriminatie omwille van uw Roma-origine. U kon geen legaal werk vinden in Moldavië. U had daardoor ook geen eigen woonst en leefde bij uw oom en oma of bij vrienden. U kon ook niet studeren in Moldavië. U werd verschillende keren geslagen op school en op straat. U had ook te maken met pesterijen en vernederingen. U vreest dat uw dochtertje bij een terugkeer naar Moldavië in dezelfde positie terecht zou komen. Ook uw partner E.P. haalde aan dat ze geconfronteerd werd met racisme en discriminatie op vlak van tewerkstelling en onderwijs omwille van haar etnische afkomst. Uw partner werd daarnaast ook aangevallen en bekogeld met kapotte glazen en flessen in mei of april 2021. Uw partner vreest evenzeer dat uw dochter in dezelfde positie als jullie terecht zou komen bij een terugkeer naar Moldavië.

Omwille van bovenstaande redenen bent u eind 2020 via Oekraïne, Polen, en Duitsland naar Frankrijk gereisd. In Frankrijk diende u een verzoek om internationale bescherming in dat werd geweigerd. U diende daarna ook nog een verzoek om internationale bescherming in in Duitsland dat ook werd geweigerd. Op 13 augustus 2021 is uw partner u achterna gereisd naar Frankrijk en ze diende eveneens een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk dat werd geweigerd. Jullie dienden ook nog samen een verzoek in in Nederland. Vervolgens reisden jullie verder naar België waar jullie aankwamen op 31 juli 2022.

U diende samen met uw partner in België een verzoek om internationale bescherming in op 1 augustus 2022. Omdat jullie zich niet hebben aangeboden voor jullie gesprek bij de DVZ op 2 mei 2023 werden jullie geacht afstand gedaan te hebben van jullie verzoek om internationale bescherming.

U diende op 23 augustus 2023, samen met uw partner, een tweede verzoek om internationale bescherming in dat op 13 september 2023 ontvankelijk werd verklaard.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel) en een medisch document van uw dochtertje voor dat stelt dat ze prematuur is geboren (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u uw kind niet zal kunnen onderhouden en u vreest samen met uw vrouw dat uw kind geen kans zal krijgen om te studeren.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*U verklaarde tot de Roma-minderheid in Moldavië te behoren. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren

inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Bijgevolg dient u in concreto aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U slaagde hier echter niet in.

Zowel u als uw vrouw verklaarden dat jullie in Moldavië geen werk konden vinden omwille van discriminatie op basis van jullie etnische afkomst. U kon daardoor ook geen eigen woonst vinden (CGVS, S., 12.12.2023, p. 4-5; CGVS, P., 12.12.2023, p. 4 en p. 6). Jullie haalden ook aan dat jullie niet konden studeren in Moldavië (CGVS, S., 12.12.2023, p. 4-6 ; V, p. 4-5). Daarnaast hadden jullie beiden te maken met pesterijen en vernederingen (DVZ verklaring volgend verzoek, S., vraag 17; CGVS, P., 12.12.2023, p. 4 en p. 6). Het CGVS dient op basis van uw verklaringen echter te concluderen dat de door u aangebrachte problemen niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Moldavië, het land waarvan u de nationaliteit bezit, ondraaglijk wordt. De problemen die u heeft meegemaakt hebben niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Immers, er dient bovendien ook te worden opgemerkt dat u met betrekking tot de kansen op werk in Moldavië wel degelijk zelf verklaarde werk in het zwart te kunnen vinden in de bouw, bij laden en lossen of als mecaniciens (CGVS, S., 12.12.2023, p. 4). U gaf ook expliciet aan dat het wel degelijk mogelijk is om werk te vinden maar weliswaar met heel veel moeite (CGVS, S., 12.12.2023, p. 5). We merken ook nog op dat jullie in Moldavië voor een woonst bovendien, indien nodig, wel degelijk terecht konden bij familie, in casu uw oom en grootmoeder of bij

vrienden (CGVS, S., 12.12.2023, p. 5). Met betrekking tot jullie verklaringen dat jullie niet konden studeren in Moldavië, waar u overigens geen bewijzen heeft van neergelegd, moet er u ook worden op gewezen dat u wel degelijk beweerde twee jaar naar school te zijn gegaan maar werd gepest en daardoor gestopt bent met school. Hoewel het uiteraard te betreuren valt dat u werd gepest moet echter worden vastgesteld dat u en uw oma ook geen enkele andere school hebben geprobeerd om te zien of u daar wel betere kansen had (CGVS, S., 12.12.2023, p. 6). Ook uw partner is wel degelijk een jaar naar de basisschool geweest maar verklaarde dat de schooljuf niet goed met haar om ging. Ook in een tweede school zou uw partner dezelfde behandeling hebben gekregen (CGVS, P., 12.12.2023, p. 5). Daarna zou uw partner niet meer verder gezocht hebben naar een school tot ze 12 of 13 jaar was en zou dan opnieuw zijn afgewezen (CGVS, P., 12.12.2023, p. 6). En alhoewel we kunnen begrijpen dat deze ervaringen ontmoedigend zijn moeten we aldus vaststellen dat de inspanningen van uw partner en haar moeder om een goede school te vinden toch ook vrij beperkt waren, zeker gezien er zoals hoger reeds werd aangegeven in Moldavië wel degelijk een verbetering vast te stellen valt wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen.

Uw partner verklaarde daarnaast ook dat ze in Moldavië omwille van haar etniciteit aangevallen en bekogeld werd met kapotte glazen en flessen in mei of april 2021 (CGVS, P., 12.12.2023, p. 4-5). De geloofwaardigheid van dit incident kan echter niet zomaar voor waar worden aangenomen. Bij de DVZ maakte uw partner immers helemaal geen melding van dit nochtans ernstige incident. Uw partner verklaarde nochtans dat ze door dat incident ook niet meer durfde buiten komen en noemde het zelfs de reden voor haar vertrek uit Moldavië (CGVS, P., 12.12.2023, p. 5 en p. 7). Dat uw partner daar dan helemaal niets over zei bij DVZ is toch heel opmerkelijk. Hiermee geconfronteerd verklaarde uw partner dat ze hierover niets durfde te vertellen bij de DVZ. Dit argument kan echter niet weerhouden worden als een verschoonbare uitleg om na te laten hierover iets te zeggen bij DVZ, zeker gezien uw partner zelf niet kon verklaren waarom ze dit incident niet zou durven vermelden hebben. We mogen bovendien redelijkerwijze verwachten dat uw partner de belangrijkste argumenten voor haar vlucht uit Moldavië kort kan weergeven. Zeker gezien ze wel in staat bleek over andere aspecten van haar discriminatie op basis van uw etniciteit als lid van de Roma-gemeenschap te vertellen. Voorgaande vaststellingen tasten niet alleen de geloofwaardigheid van dit deel van jullie asielrelaas in ernstige zin aan maar ook jullie algemene geloofwaardigheid. Het relaas over het incident waarbij uw vrouw zou bekogeld zijn geweest met kapotte glazen en flessen lijkt louter als bedoeling te hebben het Commissariaat-generaal te misleiden en de feiten die jullie hebben meegemaakt ernstiger voor te stellen dan die zijn.

U beweerde zelf ook 10 tot 12 keer door jongens geslagen te zijn geweest op school of op straat, waarbij u één keer naar het ziekenhuis moest gaan omwille van een schouder die uit de kom was (CGVS, S., 12.12.2023, p. 6-7). Met betrekking tot deze incidenten wil het CGVS u verwijzen naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), en waaruit blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. Bovendien kunnen uw beweringen dat u zelf 10 tot 12 keer door jongens werd geslagen niet zomaar voor waar worden aangenomen. Zoals eerder aangegeven kan er immers ernstig worden getwijfeld aan jullie algemene geloofwaardigheid gezien het incident dat uw vrouw naar voor bracht weinig aannemelijk wordt geacht. Bovendien legt u ook helemaal geen bewijzen voor van de door u verklaarde incidenten waarbij u werd geslagen. U zou eenmaal naar het ziekenhuis gegaan zijn na zo'n incident waarbij u werd geslagen maar kon daar geen bewijs van overhandigen (CGVS, S., 12.12.2023, p. 7). U zou ook twee keer naar de politie zijn gegaan om te klagen over uw situatie en de fysieke incidenten maar u legt ook geen enkel bewijs voor van de door u beweerde pogingen om bescherming te verkrijgen (CGVS, S., 12.12.2023, p. 7). Daarenboven is er in Moldavië hoe dan ook de mogelijkheid om bescherming te zoeken, en is door u niet aangetoond dat bescherming niet beschikbaar is.

We verwijzen hiervoor opnieuw naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), en waaruit, zoals eerder en hoger aangegeven, blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het

Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier echter in gebreke. U verklaarde weliswaar twee keer naar de politie te zijn gegaan om te klagen over uw situatie en de fysieke incidenten, de slagen, waar u het slachtoffer van was. U heeft ons hierover geen bewijzen overhandigd maar hoe dan ook geeft u aan dat u aan deze twee keer dat u bij de politie ging klagen geen enkele opvolging heeft gegeven toen bleek dat uw problemen, met betrekking tot de slagen die u had gekregen, niet van de baan waren. U bent immers niet opnieuw naar de politie gegaan toen, volgens uw verklaringen, niets werd gedaan met uw klachten. U verklaarde dat dat geen zin had, dat de politie corrupt was en de staat niets voor de Roma-gemeenschap deed (CGVS, S., 12.12.2023, p. 7-8). Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker niettemin verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu dus niet het geval was. Er is door u aldus ook niet aangetoond dat bescherming niet voorhanden is. Te meer omdat u ook geen enkel beroep heeft gedaan op bijvoorbeeld een advocaat of andere instanties die u zouden kunnen bijstaan bij het zoeken naar en verkrijgen van bescherming (CGVS, S., 12.12.2023, p. 8-9).

Uit voornoemde informatie blijkt aldus dat er in geval van discriminatie of geweldsdaaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Voor de volledigheid vermelden we nog dat u bij DVZ sprak over een conflict tussen verschillende Roma-groepen waarbij een vriend van u een meisje had ontvoerd om met haar te huwen. Die vriend wou het meisje uiteindelijk niet meer en er is een conflict ontstaan. U was betrokken als vriend (DVZ verklaring volgend verzoek, S., vraag 17). U verklaarde bij het CGVS echter expliciet dat dit geen reden was waarom u uit Moldavië was vertrokken en ook geen reden was waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Moldavië (CGVS, S., 12.12.2023, p. 9).

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort bewijst enkel uw identiteit en het medisch document van uw dochtertje bewijst inderdaad dat uw dochtertje prematuur is geboren.

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de tweede verzoekende partij E.P. (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma-origine. U bent geboren op [...] 2004 in Nizjni Novgorod in Rusland. Voor uw vertrek uit Moldavië leefde u in Otaci. U bent samen met uw partner P.S. (O.V. [...]). U heeft een dochtertje dat prematuur is geboren in Brussel.

Op 13 augustus 2021 bent u uw partner achterna gereisd naar Frankrijk en u diende een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk dat werd geweigerd. U en uw partner dienden ook nog samen een verzoek in in Nederland. Vervolgens reisden jullie verder naar België waar jullie aankwamen op 31 juli 2022.

U diende samen met uw partner P.S. in België een verzoek om internationale bescherming in op 1 augustus 2022. Omdat jullie zich niet hebben aangeboden voor jullie gesprek bij de DVZ op 2 mei 2023 werden jullie geacht afstand gedaan te hebben van jullie verzoek om internationale bescherming.

U diende op 23 augustus 2023, samen met uw partner, een tweede verzoek om internationale bescherming in dat op 13 september 2023 ontvankelijk werd verklaard.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel), een afschrift van de geboorteakte van uw dochtertje (kopie) en een medisch document van uw dochtertje voor (kopie).

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

[...]

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot P.S.. Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ze betwisten de motieven van de bestreden beslissingen. Verzoekers betogen dat de commissaris-generaal hun situatie minimaliseert en vrijwel geen rekening heeft gehouden met hun specifiek profiel als lid van de Roma-gemeenschap. Zij stellen dat ze aanzien worden als tweederangsburgers en niet serieus worden genomen door de autoriteiten. Zij menen dat zij absoluut niet kunnen rekenen op bescherming van de Moldavische autoriteiten. Zij stippen aan dat zij gediscrimineerd worden op het vlak van tewerkstelling, onderwijs en woonst. Zij citeren dienaangaande uit de notities van hun persoonlijk onderhoud. Zij menen dat de discriminatie en haat ten aanzien van Roma's alom vertegenwoordigd is in de Moldavische maatschappij met alle gevolgen vandien en citeren uit het rapport van ECRI "on the Republic of Moldova" van 2 oktober 2018. Vervolgens voeren zij aan dat hoewel de Moldavische regering de afgelopen jaren inspanningen heeft geleverd om de Roma-minderheid te integreren en discriminatie te bestrijden, niet ontkend kan worden dat er

nog veel gedaan moet worden en dat die pogingen niet altijd succesvol zijn, wat ook erkend wordt in de bestreden beslissingen. Zij citeren hieromtrent uit pagina's 16 en 18 van de COI Focus waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen en vervolgen dat dit ook bekrachtigd wordt door het Bureau van Solidaritätsnetz International, dat de situatie in Moldavië inzake de Roma-gemeenschap nauwlettend opvolgt, waaruit zij eveneens citeren. Hieruit blijkt volgens hen dat wat de actieplannen ter bevordering van de integratie van de Roma-gemeenschap in Moldavië betreft, de centrale autoriteiten van Moldavië allerm minst moeite doen omdat het programma voor de ondersteuning van de Roma-bevolking in de Republiek Moldavië voor 2022-2025 niet goed is gecoördineerd en er geen rekening gehouden wordt met de standpunten en wensen van de maatschappelijke organisaties (tevens de belangrijkste actoren) van de Roma. Het risico dat zij een doelwit zullen worden vanwege hun etniciteit is volgens hen bijzonder groot en kan niet genegeerd worden. Zij stellen ten slotte dat ze ten einde raad zijn, dat ze geen volwaardige leden zijn van de maatschappij en dat ze er niet gezien worden als Moldaviërs. Tenslotte wijzen ze erop dat ze een prematuur kindje hebben dat de nodige medische zorg zal ontzegd worden, wat haar leven in imminent gevaar zal brengen.

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe bij hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 10 september 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan de volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- *"COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid"* van 4 maart 2022
- *"COI Focus. Moldavië. Algemene situatie"* van 22 februari 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.3.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofd geen bijzondere procedurele noden

konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.3.3. Bij terugkeer naar Moldavië vrezen verzoekers racisme en discriminatie omwille van hun Roma-origine op het vlak van tewerkstelling, onderwijs en woonst. Zij vrezen ook pesterijen en vernederingen omwille van hun Roma-origine. Voor de samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

4.3.4. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide wijze vastgesteld dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag hebben, noch dat zij in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, eventuele problemen van discriminatie in de Moldavische context niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden;
- (ii) uit deze informatie evenmin zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;
- (iii) in casu tonen verzoekers niet aan dat zij in Moldavië op het vlak van tewerkstelling, toegang tot onderwijs en woonst dermate werden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade;
- (iv) inzake het incident waarbij verzoekster bekogeld zou zijn geweest met kapotte glazen en flessen in april of mei 2021 en dat de reden voor haar vertrek uit Moldavië zou zijn geweest, legt verzoekster geen consistente verklaringen af, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het incident;
- (v) inzake de incidenten waarvan verzoeker het slachtoffer zou zijn geweest, hij zou 10 tot 12 keer door jongens geslagen zijn geweest op school of op straat waarbij hij één keer naar het ziekenhuis moest gaan omwille van een schouder die uit de kom was, (a) blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma en dat er uit deze informatie ook niet zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om op te treden en bescherming te bieden, (b) legt verzoeker geen enkel bewijs neer van de incidenten, (c) toont verzoeker niet in concreto aan dat hij niet kon rekenen op de bescherming van de Moldavische autoriteiten, verzoeker verklaart twee keer naar de politie te zijn gegaan om te klagen over zijn situatie en de fysieke incidenten, hij toont niet aan dat de politie geen enkele opvolging heeft gegeven en hij heeft ook geen enkel beroep gedaan op bijvoorbeeld een advocaat of andere instanties die hem zouden kunnen bijstaan bij het zoeken naar en verkrijgen van bescherming.

4.3.5. Verzoekers ondernemen in hun verzoekschrift niet de minste poging om bovenstaande bevindingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht te stellen. Zij beperken zich immers tot een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en informatie van algemene aard, hetgeen evenwel niet kan volstaan. In tegenstelling tot wat verzoekers lijken voor te houden, kan ook uit de door hen aangehaalde informatie, dewelke deels dezelfde is dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd en die bij aanvullende nota van de commissaris-generaal van 10 september 2024 werd geactualiseerd, niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Verzoekers kunnen dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en de situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen en/of dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, doch dienen zulks in concreto aan te tonen. Gelet op de pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen, die zij op geen enkele wijze in concreto weerleggen of ontkrachten, blijven zij desbetreffend evenwel manifest in gebreke.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat aan hun prematuur geboren dochter de nodige medische zorg zal worden onzegd omwille van haar Roma-origine, maken verzoekers weliswaar gewag van een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van hun dochter doch laten zij geheel na te concretiseren op welke wijze de medische situatie van hun dochter bij terugkeer naar Moldavië in hun hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade. Er ligt niet de minste concrete aanwijzing voor waaruit een intentionele bedreiging van hun leven, vrijheid en/of fysieke integriteit kan blijken, noch wordt in concreto aangetoond dat het hen in geval van eventuele problemen aan nationale bescherming ontbeert. De Raad onderstreept hierbij nog dat medische problemen an sich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet.

4.3.6. De door verzoekers bijgebrachte documenten werpen geen ander licht op het voorgaande. Immers staven hun reispassen en het afschrift van de geboorteakte van hun dochter louter hun identiteit en herkomst, die thans evenwel niet worden betwist. Het medisch document van hun dochter bewijst dat zij prematuur is geboren in Brussel.

4.3.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekers de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

4.4. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoekers tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

4.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekers geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS